

РЕШЕНИЕ

№ 1411

гр. София, 08.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 09.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6402** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.,вр.203 и сл.АПК, вр с чл.1 от ЗОДОВ.

Предявен е иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ.

Ищецът В. Н. К. твърди, че с решение от 14.12.2018г. на АССГ, Трето отделение, 60 състав, постановено по адм. дело № 12136/2017г. е отменен изцяло ревизионен акт № Р-22002216008044-091-001/17.07.2017г., издаден от на длъжност началник сектор „Ревизии“ и дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден от директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП с решение № 1590/09.10.2017г., с което на ищеца е ангажирана отговорност по чл.19 от ДОПК в размер на 206 303,55 лева. Твърди, че в хода на ревизионното производство, завършило с отмяната на незаконосъобразния ревизионен акт /РА/ РА № Р-22002216008044-091-001/17.07.2017г., жалбоподателят е претърпял имуществени вреди в размер на 17 347,65 лева и неимуществени вреди, претендирани в размер на 3000 лева, които са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразните действия на органите по приходите в ревизионното производство и отмяната на незаконосъобразните РА № 22220415009531-091-001/21.07.2016г., както и на РА № Р-22002216008044-091-001/17.07.2017г. Моли да се осъди ответника да заплати следните суми:

- 17 347,65 лева, представляваща претърпени имуществени вреди под формата на заплатени адвокатски възнаграждения за правна защита и представителство в ревизионното производство по отмяната на незаконосъобразните РА и законната

лихва върху посочената сума от 14.12.2018г.– датата на постановяване на решението на АССГ за отмяна на РА до 07.07.2020г. – датата на подаване на исковата молба в размер на 2 751,75 лева.;

- 3000 лева - обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи си в болка и страдания, претърпени в хода на ревизионното производство, както и законната лихва върху посочената сума в размер на 475,87 лева; - законната лихва върху общия размер на претендираните суми по главницата в размер на 20 347,65 лева от датата на предявяване на исковата молба пред съда до окончателното изплащане на дължимите суми;

- разноски в настоящето производство.

Ответникът – Националната агенция по приходите оспорва предявените искове по основание и размер. Твърди, че са неоснователни и недоказани. Счита, че в конкретния случай не е доказана причинно-следствената връзка между отменения акт и претърпените вреди. Твърди, че не са налице условията на чл.4 от ЗОДОВ, тъй като адвокатският хонорар не е имуществена вреда, която да е пряка и непосредствена последица от отменения административен акт. Ответникът сочи, че отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ не се презумира по силата на закона, поради което в тежест на ищеца е да установи по категоричен и безспорен начин наличието на кумулативно изискуемите предпоставки за ангажиране на същата. Твърди, че липсата на който и да е от елементите от правопораждащия фактически състав за възникване правото на обезщетение за претърпени вреди, възпрепятства възможността да се реализира отговорността на държавата на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ по предвидения специален ред, в исково производство по чл.203 и сл. от АПК. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

СГП счита, че исковата молба е основателна.

Административен съд София – град, като съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото безспорно се установява, че по отношение на ищеца е бил издаден ревизионен акт /РА/№ 22220415009531-091-001/21.07.2016г. Постановено е и решение № 1590/09.10.2017г., с което е отменен РА и преписката е върната за извършване на нова ревизия. В резултат е издаден РА № Р-22002216008044-091-001/17.07.2017 г., мълчаливо потвърден от по-горестоящия административен орган. С решение от 14.12.2018г. на АССГ, Трето отделение, 60 състав, постановено по адм. дело № 12136/2017г. и влязло в сила на 17.1.2019 г., е отменен изцяло ревизионен акт № Р-22002216008044-091-001/17.07.2017г. Присъдени са разноски от 6021,60 лв., от които 5511 лв. – за адвокатско възнаграждение.

С покана с вх. № 94-00-12/10.1.2020 г. ищецът е поискал от ответника заплащане на сумата от 17347,65 лв. – имуществени вреди, разноски за адвокатско възнаграждение, направени в ревизионните производства, както и при обжалване на първия РА пред по-горестоящия административен орган.

Представени са доказателства за плащане на сумата от 5447,34 лв. /така вносна бележка от 20.9.2016 г./, на 1619,53 лв. /така вносна бележка от 15.5.2017 г./, 3018 лв. /така вносна бележка от 14.7.2017 г./, всичките – за правни услуги.

От правна страна.

Съгласно чл.7 от Конституцията на РБ държавата отговаря за вреди, причинени от

незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица.

Законът за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/ - чл. 1.ал.1 от ЗОДОВ предвижда, че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

В чл.203 АПК е регламентиран редът за предявяване на иски за обезщетения, а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, причинени на граждани и юридически лица.

Съгласно чл.205 от АПК искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинените вреди. Съгласно тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. по тълк.гр.д. № 3/2004 г., ОСГК НА ВКС когато вредите произтичат от фактически действия или бездействия на администрацията, обезщетението за тях може да се иска след признаването им за незаконни, което се установява в производството по обезщетяването - [чл. 1, ал. 2 ЗОДВПГ](#).

В случая се претендират претърпени вреди – направени разноски в производството по административно обжалване пред по-горестоящия орган на двата РА, посочени по-горе и отменени впоследствие. По отношение обаче на направените разноски, каквито са процесните, доколкото в ДОПК липсват специални разпоредби, на основание § 2 ПЗР на ДОПК съдът намира, че приложение следва да намери чл. 59, ал. 2, т. 6 АПК. Посочената норма предвижда, че индивидуалният административен акт се издава в писмена форма и следва да съдържа и разпореждане относно разноските. Следователно, направените в ревизионното производство разноски е следвало да се предявят именно в него. В случая не се установява такъв факт.

Действително, се установява, че е издаден РА, впоследствие потвърден с решение на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“. Посочените актове са били отменени с цитираното по-горе решение на АССГ. При това положение настоящият състав намира, че приложение следва да намери чл. 161, ал. 1 ДОПК /идентична е и нормата на чл. 143, ал. 1 АПК/, предвиждаща, че на жалбоподателя следва да се присъдят разноските по делото и възнаграждението за един адвокат за всяка инстанция съразмерно уважената част на жалбата.

Цитираните норми са специални и уреждат претенциите за разноски при обжалване на РА, респ. – индивидуалните административни актове и следователно именно те /а не чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ/ съдът намира, че следва да намерят приложение и по отношение на разноските, направени при обжалване пред по-горестоящия административен орган. Това е така доколкото нормата на чл. 161, ал. 1 ДОПК урежда разноските за всяка инстанция, без обаче да предвижда изрично това да става само за разноски в съдебната инстанция. Понятието инстанция /от лат. *instantia* – непосредствена близост/ се тълкува като звено в системата на съподчинени органи, поредна степен в йерархията на отделни органи, като те могат да са както административни, така и съдебни. Ето защо и при тълкуване нормата на чл. 161, ал. 1 ДОПК настоящият състав намира, че ищецът е следвало да предявява исканията си за разноски, на всяка една от инстанциите, като на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК съдът, при отмяната на РА е следвало да се произнесе по тези искания, като присъди разноски за адвокат, на всяка една от инстанциите /без значение дали съдебна или друга/. Това е и логична

последница от отмяната на административния акт, респ. – РА и съответно – решението на по-горетоящия орган, с което РА е потвърден. Предявяването на тези искания в отделно исково производство, предвид посочените норми, съдът счита, че не намира законово основание.

По иска за присъждане на неимуществени вреди.

Действително, се установява, че ревизионното производство е започнало на 23.11.2015 г. и е завършило на 14.12.2018 г. с постановяване на решението на АССГ, именно с което е отменен РА от 2017 г. Разпитани са св. А. /служител на ищеца/ и св. Ч. /негов приятел/, от показанията на които се установява, че в периода, в който е извършвана ревизията, ищецът е започнал да се притеснява, станал изнервен, сприхав, апатичен и страдал от главоболие. Притеснявал се от последствията на проверката. Не е искал да ходи на почивка с приятелите си лятото на 2016 г.; не е искал да излиза. Оплакал се, че го е закъсал с кръвното и холестерола. Притеснявал се е да не го осъдят, да фалира и да си развали семейството. Свидетелят Ч. твърди, че според него не е имало основателна причина.

Но, съдът намира, че не е налице една от кумулативно необходимите предпоставки за основателността на предявения иск, а именно – наличие на причинна връзка между отменения акт и установената по-горе промяна в здравословното състояние и социално общуване на ищеца. С други думи, самото ревизионно производство и постановеният, но отменен впоследствие РА следва да са нормална, присъща причина за посочените последици; такава причина, без която не биха били настъпили те; условие, без което те не биха били причинени.

В случая не може да се направи такъв извод. Дори и да е бил постановен незаконен административен акт, жалбоподателят е имал правната възможност и се е възползвал от това, да го оспори. Предоставени са и са били използвани всички процесуални възможности за защита, вкл. се е възползвал и от адвокатска такава. Доколкото е оспорвал РА като незаконосъобразен и ако е бил убеден в основателността на оспорването си, то самото ревизионно производство, както и производствата по оспорване на издадения незаконосъобразен РА, не биха била такова условие, такава причина, които да се свържат с последици, каквито са процесните и те да са нормални, присъщи последици от описаната фактическа обстановка.

Ето защо съдът намира, че и искът за присъждане на неимуществени вреди следва да се отхвърли като неоснователен.

По разноските.

Доколкото ответникът претендира разноски за юрисконсултско обезщетение и предвид частичната основателност на исковете, както и предвид фактическата и правна сложност на делото, то следва да му се присъдят разноски за такова в размер на 100 лв., на основание чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за правната помощ.

Въз основа на тези мотиви съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените иски от В. Н. К., ЕГН [ЕГН] срещу Националната агенция по приходите за присъждане на обезщетение за претърпени вреди от отмяната като незаконосъобразни на РА № 22220415009531-091-001/21.07.2016г., както и на РА № Р-22002216008044-091-001/17.07.2017г., както следва:

- 17 347,65 лева, - имуществени вреди за заплатени адвокатски възнаграждения за правна защита и представителство в ревизионното производство по отмяната на незаконосъобразните РА и законната лихва върху посочената сума от 14.12.2018г. – датата на постановяване на решението на АССГ за отмяна на РА до 07.07.2020г. – датата на подаване на исковата молба в размер на 2 751,75 лева.;

- 3000 лева - обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи си в болка и страдания, претърпени в хода на ревизионното производство, както и законната лихва върху посочената сума в размер на 475,87 лева;

- законната лихва върху общия размер на претендираните суми по главниците в размер на 20 347,65 лева от датата на предявяване на исковата молба пред съда до окончателното изплащане на дължимите суми;

ОСЪЖДА В. Н. К. да заплати на Националната агенция по приходите сумата от 100 лв. разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от уведомяването за изготвянето му.

СЪДИЯ: